

4)

No. 703

Univerzitetna biblioteka
Ljubljana

L. S. III. 97.

Prejela sem Vaše pismo, hvala ravno.
Toma, sama, da si bi bilo lahko ostalo
la v slov. govnat naj se misole
soboto. Naj bo!

Ladaj sem pisala Keravnikovej gospi
jako presicim pismo ter ji citirala
ovo pismo, v katerem mi je Keravnik
občiel, da se mi uvrajo po ujemu
svrta: viniti pisma redotakupje
na in vristana ter dostavila,
naj stori po svojem srenu. Citale
sem tudi pred S. inimtanu: mo
črtico v Lvonu o Hanku in Bog
maj, kako je resnicu nujje vse!
Pisala sem Keravnikovo gospo naj
jo cita - mislim pa, da jo je se potaj
mi Janke oporočil naryje. Pisala
sem jo, naj mi pove ali ita jo
itale skupaj in kaj je dejel in
kako je bil splob zadovoljen z nian
-svojo ucenku - glede spirov. Po mi
odgovori. Tam se sporocim. —
Vsoboto sem imela na sledu stua,
no suols. - Imela sem jo se prejiskov

čegom, ker ga nisem mogla dobiti.
Prisédni na sled, sem našla gospo teto,
a in g. Mohorčičovo. Ostavila sem
ji, ker sem bila naravnost k Jankovi.
Bila je na vrhu sama mala
stena. Povedala mi je, da ji nisem
odpotovala z Eto včeraj v Belovec k
teti, da me je čakala ves teden in ker
me ni bilo tako dolgo, mislila je, da
sploh ni ve pridelu. — Tja snola. —
Na pošti sem pravela ali ji bile
Vida ne prišla onega dne po pismo.
Ni ji bilo. Prosila sem, če tako prave
naj ji reče, da sem prišla. — Tvoja
dopisnica je tukaj — pravi mi postar.
rica, prišla je v le rda. Pravela sem,
kod se je v Ljubljani in pokazal mi.
Mina mi malo one finise, katero jez
toliko Gubini in katero sem našla
v Marici II. Parposajeno, stroje bitje
je to, katera boče se rmanostjo se
kerati, da — piše! Kto čina napol
razpletenu po krbtu, spredaj umogo
Kodro, na temem pa najhru
Kapico skoro kakor meimbi. Okrog
je Vida silno. Kadi prav umog

in je očit della manica larga.
Lahko bi bile ostale pri tej, a
nisem hotela. Se sem stori
Vingart - Guri - jerera se skorovide,
la niser in ko sem sedla na voz
in videla stori drugje lesketajočo vodo,
poročili so se mi oči. Na Kolu,
dvom sem dolila zopet Vasi
roduici in pehale sem se skupaj
v Ljubljano. —

Vpetek sem bili zbrani v Marjanu.
Berka mi bilo ne v petek ne v nedeljo,
ker sem jena ni dovolila, Lusen
človek! Vredelo Vpetek bilo sem
lepo bez nasvitar in kiso sem se
rargovanjati in polemizovati. Nišči
sem ne Glaseryje in govorili oujem
kakor navadno. Jaz sem se povedala
v Giciklu. Ne vem, zakaj sem dela na
čivike in vtila, da sedi pr vslednji
miri Maher se čino in emir otrokom.
Slisal je seveda vse. — Vredelo sem
povedala Besmann, kar sem ušla
na oči. Prisel je k meni ter mi
vaskal in čistital in kvalisal na
dolgo in široko — bita sem s Hildala
in drugimi Krvati. — Ker mi je bilo

hvale te poversem depala: Hvala,
hvala lepa re lastarje, a to lastarje
me ne se greva, ker sem, to za
mojim & hrbtom govorite drugari:
In temu je slutila burna debata
ustno vam povem vse. Ker sem se
bila razjarjena in ker je rekli,
da me vedno brani, nastojata
sem preter se gocharja, ki je del
castno besedo, da osem in bilo resni
picice, da va meni se govorniki
Tako so rekli tudi drugi: A to
ustno vse.

Koljubzi ves - roka me boli -
solikega pisarja -

vse Vaša
Marec